

Ông Lão Chèo Đò - Út Trà Ôn

Thơ

Con nước mơ màng mây vẩn vơ
Thì còn lão với một con đò
Còn tiền mua lấy vài chai rượu
Nhấp rượu xong rồi lão nói thơ

Thơ Vân Tiên

Linh đình trời rộng sông dài
Đò ngang một chiếc lần hồi sớm trưa
Chiều rồi nghỉ một chuyến mưa
Nằm nghe lá rụng như mưa trên đò
Cơm ngày hai bữa cầu no
Dám đâu bàn chuyện cơ đồ viễn vông
Đời này có cũng như không
Sớm còn tối mất bận lòng mà chi.

Còn nước còn non thì nơi bến cũ vẫn còn
trơ một ông lão...

Vọng cổ

... đưa đò. Mây nước miền quê như say
theo tiếng hát câu hò. Trên con thuyền cũ
kỹ ai muốn sang bến sông này lão đưa
rước dùm cho, tiền bạc trả công chẳng nệ
ít hay nhiều, lão chỉ cần ngày hai bữa mà
thôi, bởi lão đây yêu quý con đò cũng như
thiên hạ họ yêu một người tình lý tưởng.

Thơ Vân Tiên

Người ta đi ngược về xuôi
Kẻ ham phú quý người đòi đỉnh chung
Lữ hành khi đã sang sông
Có ai còn nhớ đến ông chèo đò

Lão chẳng mong chi cũng không đợi
không chờ. Cơm hẩm canh rau một ngày
hai buổi, manh áo tòi tàn lão dãi nắng
dầm mưa.

Thơ Vân Tiên

Mặc dù tuổi đã già nua
Vẫn còn chèo nổi con đò sang sông
Tai còn tỏ, mắt còn tinh
Bàn chuyện nhân tình lão chẳng nhượng
gì ai.

Nói lời

Hơi thu lạnh gió đưa hàng lau lách
Nửa chiều rồi đò vánh khách sang sông
Ngồi trầm ngâm nhìn nước bạc xuôi dòng

Lão bỗng thấy cõi lòng sao trống trải

Thơ

Chim bay về núi tối rồi
Lão lo xúc gạo rửa nồi nấu cơm
Bình minh rồi lại hoàng hôn
Năm cùng tháng hết lo buồn mà chi
Sự đời sanh ký tử quy
Mới xuân xanh đó, già thì đến nơi
Sông dài mấy bận đầy vơi
Thế gian mấy bận đổi dời trắng đen...

Mười tám năm qua mấy mùa khói lửa, lão
đã chứng kiến biết bao nhiêu cảnh hưng
vong của thế sự...

Vọng cổ

... thặng trâm. Nước mắt già nua pha lẫn
nước xuôi dòng. Bất giác lão đưa tay sờ
lên mái tóc thì sau ba cuộc ba đào nó đã
trắng như bông.

Thơ Vân Tiên

Chuyện đời như cánh phù du
Sớm còn tối mất dạ sâu mà chi
Sang giàu như áng mây bay
Mới vừa thấy đó phũ tay không còn
Hò hơ...

Nước giữa dòng có khi trong khi đục
Người ở đời có lúc nhục lúc vinh
Gẫm ai vô sự như mình
Đò ngang một chuyến
Hò hơ...

Đò ngang một chuyến mặc tình nắng
mưa.

Thơ vân Tiên

Thân già gạo chợ nước sông
Khỏe thì đưa khách mệt nằm xả hơi
Sang giàu mặc kẻ đua bơi
Công danh như thể bèo trôi giữa dòng
Ai dại ai khôn rớt cuộc ngấm lại vẫn
không bằng đời của lão.
Còn trời còn nước còn sông,
Còn cây đa cũ còn ông chèo đò.

Em Đã Đi Rồi Còn Thương Còn Nhớ Gì...